

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

3.Bhar.5/2023/41. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság város, a 2023. június 28. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2023. július 5. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a vádlott másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2021. április 22. napján kelt 31.Bf.XI.9278/2020/13. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhén megállapított a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntettét 51 rendbelinek minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát egyaránt 6-6 (hat-hat) évre enyhíti.

A vádlott neve helyesen vádlott születési neve, lakcíme és kézbesítési címe :cím48 szám, tényleges tartózkodási helye: cím49 földszint 2. szám, személyazonosító igazolványának száma: szigszám.

Az ítélettel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budai Központi Kerületi Bíróság a dátum 18 napján kihirdetett 8.B.1057/2016/156. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki 13 rendbeli, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és – figyelemmel a (2) bekezdés bc) alpontjára – az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, 3 rendbeli, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és – figyelemmel a (2) bekezdés bc) alpontjára – az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, 23 rendbeli, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és – figyelemmel a (2) bekezdés bc) alpontjára – a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, 30 rendbeli, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és – figyelemmel a (2) bekezdés bc) alpontjára – a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, 3 rendbeli, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és – figyelemmel a (2) bekezdés bc) alpontjára – a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében és 66 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében. Ezért őt a bíróság - halmazati büntetésül - 10 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetést börtön fokozatban kell végrehajtani, illetve a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényekről, a zár alá vételről, a bűnjelekről, a bűnügyi költség összegéről és annak viseléséről. A bíróság Terhelt1 vádlottat 1 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsődlegesen a vádlott felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, míg sértett neve 29 magánfél a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezés ellen jelentettek be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2021. április 22. napján meghozott, 31.Bf.XI.9278/2020/13. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, Terhelt1 vádlott vagyon elleni bűncselekményeit 17 rendbeli – 14 esetben folytatólagosan – elkövetett csalás bünteténél (Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés bc) alpont, (5) bekezdés b) pont), 50 rendbeli – 21 esetben folytatólagosan elkövetett – csalás bünteténél (Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont), 4 rendbeli csalás bünteténél (Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés bc) alpont, (3) bekezdés b) pont) minősítette, illetve megállapította, hogy a hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) helyesen 65 rendbeli. A vádlott halmazati büntetését 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra mérsékelte, a magánfeleknek fizetendő kártérítés összegét és a zár alá vétel feloldására vonatkozó rendelkezést pontosította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[4] A másodfokú bíróság az ítéletét olyan záradékkal látta el, mely szerint az elsőfokú ítélet – a másodfokú ítéletben történt változtatásokkal - 2021. április 22. napján jogerőre emelkedett.

[5] A vádról rendelkező ügydöntő határozat ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt elsődlegesen a jogerősítő záradék hatályon kívül helyezése és az arra jogosultak részére jogorvoslati jog biztosítása, másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítása, harmadlagosan a másodfokú ítélet megváltoztatása és a törvénynek megfelelő határozat meghozatala érdekében.

[6] A Kúria a 2022. november 14. napján meghozott, Bfv.III.853/2022/8. számú végzésével a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elutasította, egyúttal felhívta a Fővárosi Törvényszéket a 31.Bf.XI.9278/2020/13. számú ítélete jogerősítő záradékának hatályon kívül helyezésére, és a jogosultak jogorvoslati nyilatkozatának beszerzésére.

[7] A végzés indokolásának lényege szerint a Fővárosi Törvényszék a II/1. tényállási pont tekintetében a Be. 615. § (2) bekezdés c) pontja szerinti értelemben ellentétes döntést hozott az elsőfokú bírósággal, amikor egy olyan cselekményben – a sértett neve⁵³ sértett édesapja sérelmére elkövetett csalás büntetében – is megállapította a terhelt bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Ennek ellenére a másodfokú bíróság – a Be. 615. § (1) bekezdésének megsértésével – nem biztosított fellebbezési jogot az ítélete vonatkozásában, és tévedett, amikor a kihirdetés napjával azt jogerősítő záradékkal látta el.

[8] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. november 23. napján meghozott 31.Bf.XI.9278/2020/45. számú végzésével a 13. sorszámú ítéletének jogerősítő záradékát hatályon kívül helyezte, és az arra jogosultaknak biztosította az ítélet vonatkozásában a jogorvoslati jogot.

[9] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 31.Bf.XI.9278/2020/13. számú ítélete ellen a vádlott jelentett be fellebbezést, melyben elsődlegesen azt indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság helyezze hatályon kívül az elsőfokú és a másodfokú bíróság ítéleteit és az eljárást szüntesse meg a Be. 567. § (2) bekezdés d) pontjában írt okból, a Be. 607. §-ában írtak alkalmazásával, mert a ügyészség neve vádirata a sértett neve⁵³ sértett sérelmére elkövetett cselekmény tekintetében, a II/1. vádpontban nem tartalmazta a vád törvényes elemeit, a másodfokú bíróság pedig e körben megsértette a vádelvet, hiszen túlterjeszkedett a vádon. A terhelt másodlagosan arra tett indítványt, hogy a harmadfokú bíróság mentse fel az ellentétes döntéssel érintett II/1. vádpontban emelt vádak alól, és a jelentős, neki fel nem róható időmúlás miatt enyhítse a vele szemben kiszabott büntetést a 2/2017. III.10.) AB határozatban írtak alapján.

[10] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.857/2022/8. számú, 2023. január 4. napján kelt és a Fővárosi Ítéltáblára 2023. január 5. napján érkezett beadványában a vádlott által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[11] Utalt arra, hogy a másodfellebbezés elbírálására a Be. 620. § (1) bekezdésének II. fordulata alapján nyilvános ülés kitűzése indokolt, melyen az ügyész és a védő jelenléte a Be. 621. § (4) bekezdése alapján kötelező.

[12] Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, ami akár az elsőfokú, akár a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[13] Az ellentétes döntés tekintetében a másodfokú bíróság ítéletét megalapozottnak látta. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helytállóan ismerte fel, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás – egyéb tényállási pontok mellett – a II/1. tényállási pont tekintetében részben megalapozatlan volt, bár az ítéletében nem tüntette fel a részbeni megalapozatlanság pontos okát. E körben kérte rögzíteni, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a

II/1. pont vonatkozásában a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjában foglat okokból volt részben megalapozatlan, mert azt az elsőfokú bíróság hiányosan és részben a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétesen állapította meg. Az elsőfokú bíróság ugyanis a II/1. tényállást – egyéb, a vádlott tevékenységére általánosságban nyilatkozó tanúk vallomása és okirati bizonyítékok mellett – a vádlott tagadásával szemben sértettneve⁵³ tanúvallomására alapította, azonban a megállapított tényállás nem felel meg e tanúvallomásnak. A másodfokú bíróság az ítéletének [19] bekezdésében a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írtak szerint, az ügyiratok tartalma – sértett neve⁵³ tanúvallomása – alapján kiegészítette a II/1. tényállási pontot, így küszöbölve ki annak részleges megalapozatlanságát.

[14] Érvelése értelmében a másodfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a Be. 617. §-ában írtakra figyelemmel, a Be. 593. § (3) bekezdésében írtak értelemszerű alkalmazásával az a harmadfokú elbírálás alapját képezheti.

[15] A vádlott fellebbezésében írtakra reflektálva kifejtette, hogy a kérdéses tényállási pont tekintetében a Budapesti XI. és XII. Kerületi Ügyészség ügyszám³ számú vádiratának II. sorszámú bevezető részében és a II/1. tényállási pontban a szükséges vádlói jogosultsággal úgy emelt vádat, hogy a vád tárgyává tett történeti tényállás hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállásának megfelelő konkrét tényeket, ekként a vád törvényességének tartalmi elemei között meghatározott pontos körülírtág követelménye nem sérült.

[16] Azt nem vitatta, hogy a vádirat az okozott kárt és a sértett személyét illetően pontatlannak volt tekinthető, hiszen aszerint sértett neve⁵³ a saját nevében/érdekében összesen, több részletben 9.000.000 forintot adott át a vádlottnak, míg további 1.000.000 forintot az édesapja érdekében adott át a vádlott valóltan ígéreteiben bízva, azonban a vádirati tényállás csak azt rögzítette, hogy a cselekménnyel sértett neve⁵³ sértett részére okozott kár 9.000.000 forint. A vádirat az átadott további 1.000.000 forint vonatkozásában a károsult (sértett) személyét nem jelölte meg. E hiányosság a vád törvényességét azonban nem érinti, lévén a törvényi tényállási elemek legszűkebb körén kívül esik.

[17] Nem értett egyet a vádlott vádelv vonatkozásában előadott okfejtésével sem. Hivatkozott arra, hogy a Kúria a Bfv.III.853/2022/8. számú végzésének [36]-[43] bekezdéseiben részletesen ismertette a vádelv lényegét, és a vádhoz kötöttség megsértésének eljárásjogi következményeit, az ott írtakat megismételni nem kívánja, azokkal egyetért.

[18] Mindezen szabályozás figyelembevételével is azonban azt emelte ki, a hosszú ideje kialakult, töretlen jogértelmezésre és eseti döntésekre figyelemmel, hogy a vádelv nem jelent minden részletre kiterjedő, szükségszerű azonosságot a vádban leírt és az ítéletben megállapított történeti tények között, hiszen a bíróság nincs kötve a vádbeli minősítéshez, és az eltérő minősítés eltérő tényelemek megállapítását is szükségessé teheti az ítéletben, illetve a bíróság tevékenységének célja nyilvánvalóan nem a vádirat tényeinek ellenőrzése, hanem a valósághű tényállás megállapítása. A bizonyítás eredményéhez képest az ítéleti tényállás számos vonatkozásában, így például az elkövetés helye, módja, ideje, eszköze, motívuma,

eredménye tekintetében is eltérhet a vádirati tényállástól anélkül, hogy azzal a vádelvet sértene.

[19] A büntetőeljárás törvény előírásai következtében a bíróság csak a vád tárgyává tett ténybeliség keretei között folytathat le bizonyítást, és nem állapíthat meg olyan tényeket, amelyek a vádhoz képest merőben más cselekményre vonatkoznak. Jelen esetben azonban nem erről van szó: a vádirat rögzítette, hogy a vádlott sértett neve⁵³t tévesztette meg, aki a megtévesztés következtében, a 2012 februárja és októbere közötti időszakban részben a saját, részben édesapja érdekében összesen 10.000.000 forintot adott át a vádlottnak. A másodfokú bíróság a vádlott e cselekményét vizsgálta, és nem állapított meg ettől eltérő ténybeliségre vonatkozó tényelemeket, csupán a bizonyítás eredménye alapján a cselekmény eredményét pontosította annak meghatározásával, hogy a sértett neve⁵³ által édesapja érdekében átadott 1.000.000 forintból 500.000 forint az édesapja tulajdonát képezte. Mivel a tévedésbe ejtett passzív alany és sértett elválik egymástól, a csalás rendbelisége pedig a sértettek számához igazodik, ezért az a helytálló jogi következtetés vonható le, hogy a vádlott cselekménye további 1 rendbeli, sértett neve⁵³ édesapja sérelmére elkövetett csalás büntette megállapítására is alkalmas.

[20] A Be. 618. § (3) bekezdés a) pontjában írtakra figyelemmel a bűncselekmények minősítése körében hivatkozott arra, hogy az kisebb pontosításra szorul. A másodfokú bíróság ítéletének [31]-[32] bekezdéseiben téves a II/70. tényállási pontban írt cselekmény minősítése, mert a sértett neve⁴⁵ sértettnek okozott kár 5.000.000 forint, azaz a Btk. 459. § (6) bekezdés b) pontja alapján nagyobb, ezért a csalás büntette összesen 51 rendbeli esetben minősül a Btk. 373. § (2) bekezdés bc) pontjában írtakra figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint, ettől függetlenül a [31] bekezdésben írt rendbeliség helytálló.

[21] Az első- és a másodfokú bíróság a büntetés kiszabását befolyásoló tényezőket helyesen állapította meg, azonban a másodfokú ítélet [17] bekezdésében írt korábbi elítélés és összbüntetés a büntetések nyilvántartásában már nem szerepel. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy a közhiteles nyilvántartásban szereplő 8.Bpk.2059/2021/1. számú összbüntetési ítéletet a Budai Központi Kerületi Bíróság a 8.Bpk.2059/2021/31. számú, 2022. november 24. napján meghozott végzéssel hatályon kívül helyezte, és a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását félbeszakította.

[22] A kiszabott büntetés megegyezik a vádlott vonatkozásában irányadó középértékkel, egyúttal mindenben megfelel a Btk. 80. §-ában meghatározott büntetéskiszabási elveknek, és alkalmasnak látszik a büntetés Btk. 79. §-ában meghatározott céljainak elérésére.

[23] A szabadságvesztés büntetés enyhítése a valóban jelentős időmúlás ellenére sem végezhető el a büntetési célok sérelme nélkül, elsősorban az elkövetés kitartó jellegére, a vádlott terhére megállapított bűncselekmények igen jelentős számára, és a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre tekintettel.

[24] A vádlott valóban méltatlanná vált a közügyek gyakorlására, az azoktól való eltiltása törvényes, a mellékbüntetés tartamával is egyetértett.

[25] Ezen túlmenően kérte a vádlott személyét azonosító adatainak pontosítását, mely szerint a vádlott lakóhelye cím48 szám, érvényes személyi igazolványának száma szigszám, fogva tartásának helye, azaz a tényleges tartózkodási helye pedig a Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

[26] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 31.Bf.XI.9278/2020/14. számú ítéletét a Be. 624. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, állapítsa meg, hogy a vádlott vagyon elleni bűncselekményei közül nem 50, hanem 51 rendbeli csalás büntette minősül a Btk. 373. § (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint, a vádlott személyét azonosító adatokat a fentiek szerint pontosítsa, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

[27] A vádlott a fellebbviteli főügyészség indítványára tett észrevételében a jogorvoslati kérelmében foglaltakat továbbra is fenntartotta és megjelölte a személyi adatainak pontosításához szükséges további adatokat.

[28] A másodfokú bíróság az általa pontosított tényállás alapján a Be. 615. § (2) bekezdésének c) pontjában írtak szerint az elsőfokú bírósággal ellentétes döntést hozott, amikor a sértettneve⁵³ sértett édesapja sérelmére elkövetett csalás büntetésében is megállapította a vádlott bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. A fentebb megjelölt kúriai döntést követően meghozott határozatában a törvényszék a Be. 615. § (1) bekezdése alapján törvényesen biztosított a határozatával szemben fellebbezési jogot. A bejelentett másodfellebbezés a Be. 615. § (3) bekezdésén alapszik, így az joghatályos.

[29] Az ítéltábla a másodfellebbezést a Be. 620. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[30] A harmadfokú nyilvános ülésen a védő a vádlott által bejelentett fellebbezést teljes egészében osztotta. Hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a kérdéses tényállást is részben megalapozatlannak tartotta, és azt kiküszöbölte, ennek okát azonban nem tüntette fel. Álláspontja szerint a vádely sérült azzal, hogy a másodfokú bíróság sértett neve⁵³ sértett édesapját is a sértettként tüntette fel a tényállásban, mert így a másodfokú bíróság végezte el azt a feladatot, amit az ügyészségnek kellett volna, ezáltal a vádon túlterjeszkedett, ezért ez hatályon kívül helyezést és e cselekmény tekintetében az eljárás megszüntetését kell, hogy maga után vonja.

[31] Másodlagosan a jelentős időmúlásra figyelemmel további enyhítésre tett indítványt. Kifejtette, hogy e körben nem osztja azt az ügyészi álláspontot, hogy az elkövetés kitartó jellege és a bűncselekmények nagy száma sem indokolja a büntetés mérséklését, a vádlott ugyanis valójában jogosulatlan pénzügyi tevékenységet végzett, a cselekmények nagy száma a bűncselekmény jellegéből adódik, hiszen számos ügyféllel került kapcsolatba és az átadott pénzeket fel is használta. Ezek egy része day-trade ügylet volt, a vádlottnál semmilyen gazdagodás nem mutatható ki, a pénzek egyszerűen eltűntek a technikai rendszerben. A vádlott e cselekmények elkövetése előtt büntetlen előéletű volt. Hivatkozott arra is, hogy védenca időközben szabadult, a személyi körülményeit rendezte, ezért olyan büntetés

kiszabását kérte vele szemben, amely nem töri meg az életét, és értékeli a kedvező irányba elindult folyamatot.

[32] A vádlott az ügy érdemében csatlakozott a védője által elmondottakhoz, ezen túlmenően pedig előadta, hogy nem vitatja, hogy rossz útra tévedt, de megfizette az árát. Bróker volt, az elégedett ügyfelek hozták a többit, hiba volt, hogy az őt foglalkoztató céget megkerülte, az ügyfelek egyébként tudták azt, hogy ez egy tőzsdei befektetés volt. Sajnálja, hogy megtörtént. Hivatkozott arra, hogy összbüntetésként eddig 8 év 7 hónap 16 napot töltött ki, és olyan büntetés kiszabását kérte, hogy büntetése az eddig letöltött büntetéssel kitöltöttnek minősüljön.

[33] A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az indítványban foglaltakat fenntartotta, azt azzal egészítette ki, hogy a másodfokú bíróság által megállapított, majd kiküszöbölt részbeni megalapozatlanság nyitotta meg az utat a harmadfokú eljárásra a Kúria döntése szerint, mely adott. A másodfokú eljárásban a Be. 595. §-ában foglalt súlyosítási tilalom sem került megsértésre, mert a másodfokú bíróság minősítési kérdésnek tekintette a vádlott bűnösségének további egyrendbeli cselekményben történő kimondását. Ismételten kiemelte, hogy a II/1. tényállás pontosítása sértett neve⁵³ tanú vallomásának figyelembevételével történt, a bűncselekmények minősítésére vonatkozó álláspontját pedig változatlanul fenntartotta.

[34] A vádlott elkövetői alakzatát a sértett neve⁵³ édesapja sérelmére megállapított bűncselekmény vonatkozásában közvetett tettesként jelölte meg, mert hivatkozása szerint a másodfokú bíróság által megállapított tényállásból kiindulva, a vádlott megtevesztette sértett neve⁵³t, a tévedésben lévő sértett neve⁵³ pedig az édesapját.

[35] A védői perbeszédéből a védővel ellentétes következtetést vont le a büntetés mértékét illetően, mely szerint a felvázolt módszerből pontosan az következik, hogy az növeli a vádlott társadalomra veszélyességét. A sértettek is megfizették ennek az árát, az ugyan ténykérdés, hogy régi a cselekmény, de ezt a bíróság is észlelte és értékelte, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést enyhítette, melynek további mérséklésére nem látott alapot.

[36] A védő viszonválaszában arra hivatkozott, hogy a sértett meg nem jelölése a vádiratban több mint egy pontatlanság, ezért elsődleges indítványát fenntartotta. Másodsorban pedig utalt arra is, hogy a rendszer akkor omlott össze, amikor a vádlott más ügyben letartóztatásba került, onnantól pedig mindenki rohant a pénze után.

[37] A vádlott a személyi körülményei körében a korábbi ítéletekben foglaltakhoz képest arról számolt be, hogy jelenleg édesanyja egyéni vállalkozásában dolgozik, aki társasházak kezelését végzi, havi jövedelme 130.000-140.000 forint. Figyelemmel azonban arra, hogy különböző végrehajtási eljárások vannak folyamatban ellene, a fizetése 33%-a levonásra kerül. Élettársi kapcsolatban él, élettársa 3. hónapos várandós. A háztartásuk összbevétele az élettársa jövedelmére tekintettel, aki egy trafikban dolgozik, 300.000 forint körüli. Albérletben laknak, melynek havi díja 50.000 forint és a rezsi költsége. Megtakarítással nem rendelkezik, betegsége nincs.

[38] A vádlotti másodfellebbezést az ítéltábla az enyhítést célzóan megalapozottnak találta.

[39] A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését és azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatára eredményezett, valamint az első és másodfokú bírósági eljárást – arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett. A felülbírálat kiterjedt az ellentétes döntés kapcsán az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, valamint a Be. 618. § (2) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is, illetve vizsgálta a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ítélet fellebbezéssel nem érintett része vonatkozásában is a Be. 590. § (5) bekezdés a-c) pontjában meghatározottakat, azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, a 608. § (1) bekezdése és a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, valamint a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezéseket is.

[40] Az eljárási szabálysértések vizsgálatakor az ítéltábla a felülbírálat során nem észlelt olyan - a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti - eljárási szabálysértést, amely feltétlen hatályon kívül helyezési okot képez, az ügy érdemi elbírálását kizárja és nem tapasztalt a Be. 609.§-a szerint hatályon kívül helyezéshez vezető az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést sem.

[41] A Be. 607. § (1) bekezdésében foglalt hatályon kívül helyezési ok tekintetében pedig a vád törvényességét és a vádelvet illetően az ítéltábla az alábbiakat tartja szükségesnek rögzíteni:

[42] A Be. 6. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a bíróság vád alapján ítélezik. A 6. § (2) bekezdése szerint a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet, a (3) bekezdés pedig azt tartalmazza, hogy a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz.

[43] A vád tehát a bírósági eljárás alapja, az ítélezés kereteinek áthághatatlan meghatározója. Az ügyészi vád megismerhető a vádiratból, illetve az ügyésznek a bírósági eljárás során tett, a vádra vonatkozó nyilatkozataiból.

[44] A Be. 422. § (1) bekezdése szerint a vádirat törvényes elemei:

- a) a vádlott azonosításra alkalmas megjelölése,
- b) a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírása,
- c) a vád tárgyává tett cselekménynek a Btk. szerinti minősítése,

- d) az ügyészségnek a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására, vagy a kóros elmeállapota miatt nem büntethető terhelt felmentésére vonatkozó indítványa.
- e) A Be. 422. § (2) bekezdése szerint a vádirat az (1) bekezdésben meghatározott törvényes elemeken túl tartalmazza:
- f) a vád tárgyává tett cselekményekkel, illetve részcselekményekkel összefüggő, rendelkezésre álló bizonyítási eszközök megjelölését,
- g) az ügyészségnek az egyes cselekmények, illetve részcselekmények és a bünteteskiszabási körülmények bizonyításával összefüggő bizonyítási indítványait,
- h) a bíróság hatáskörére és illetékességére vonatkozó jogszabályok megjelölését, továbbá a vádiratot benyújtó ügyészség hatáskörére és illetékességére vonatkozó rendelkezésekre való utalást,
- i) az ügyészség közlendőit,
- j) az ügyészség további indítványait.

A Be. 567. § (2) bekezdés d) pontja szerint az eljárás megszüntetésének van helye, ha a vádirat nem vagy hiányosan tartalmazza a 422. § (1) bekezdésében írt törvényes elemeket, és emiatt a vád érdemi elbírálásra alkalmatlan.

[45] Mindezeket a szempontokat és az ügy alapját képező vádirat tartalmi elemeit megvizsgálva rögzíthető, hogy jelen ügyben a vád az ügyészség részéről a II/1. tényállás esetében is érdemi elbírálásra alkalmas módon került benyújtásra. A vád tárgyává tett történeti tényállás hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállásának megfelelő tényeket, az elkövetési magatartást, a vádlotti megtévesztő magatartást, az elkövetés helyét, idejét, a vádlott cselekvőségét, a csalárd szándékra utaló tényeket, a sértett által a vádlott magatartása következtében részére átadott pénzüsségeket, valamint azt is, hogy ezzel összefüggésben kárt okozott.

[46] A vád a szerkezetéből kiindulva egységes egészet képez. A vád tárgyává tett cselekményeket a vádirat ugyanis úgy jelenítette meg, hogy egy általános, valamennyi cselekményre vonatkozó bevezető részben taglalta, hogy a vádlott milyen befektetési lehetőséget ajánlott a sértetteknek, állításait és az ügyletek hitelességét milyen módon igyekezett alátámasztani, velük milyen szerződést kötött, mely körülmények a sértettek megtévesztéséhez vezettek, majd rögzítette a számozott tényállási pontokban az egyes elkövetéseket, ahol feltüntette a sértetteket és az okozott kár összegét is.

[47] Egyetértett a harmadfokú bíróság azon főügyészi érveléssel, hogy vádirat a II/1. tényállás vonatkozásában az okozott kár és a sértett személyét illetően pontatlannak volt

tekinthető, hiszen aszerint sértett neve⁵³ a saját nevében összesen, több részletben 9.000.000 forintot adott át a vádlottnak, míg további 1.000.000 forintot az édesapja érdekében, abban bízva, hogy a pénz az amerikai tőzsdén befektetésre kerül. A vádlott a valótlan befektetési szerződéssel megtévesztett sértett neve⁵³ pénzét a saját céljaira fordította, azt eleve nem állt szándékában tőzsdei tevékenységre felhasználni. A cselekménnyel a sértett neve⁵³ sértett részére okozott kár 9.000.000 forint. A vádirat az átadott további 1.000.000 forint vonatkozásában a károsult (sértett) személyét nem jelölte meg. E hiányosság a vád törvényességét azonban nem érintette, mert a törvényi tényállási elemek legszűkebb körén kívül esett, figyelembe véve azt is, hogy a családi cselekmény esetében a passzív alany és a sértett személye elválhat egymástól, a vádlott tudatának azt, hogy az átadott pénz kinek a tulajdona volt, ezáltal azt, hogy a cselekményének ki a károsultja, átfognia nem kellett.

[48] A törvényes vád alapján lefolytatott bizonyítási eljárásban az elsőfokú bíróság a tényállást a II/1. tényállás esetében a vádirati tényálláshoz képest is szűkebben állapította meg, de a lényege azzal egyező volt, és tartalmazta azt is, hogy sértett neve⁵³ az édesapja érdekében 1.000.000 forintot adott át a vádlottnak, az okozott kár vonatkozásában pedig azt rögzítette, hogy a vádlott dátum³⁷ több részletben 9.000.000 forintot visszafizetett sértett neve⁵³ sértettnek, így az általa okozott összesen 9.000.000 forint kár maradéktalanul megtérült.

[49] A másodfokú bíróság a mérlegeléssel megállapított tényállást e tényállási pont esetében, bár annak indokait nem jelölte meg, de az indokolásából kitűnik, hogy a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjában foglalt okból, részben hiányosnak, részben iratellenesnek és kiegészítésre szorulóknak találta, mely hibát az iratok alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében kiküszöbölte és többek között e tényállást is helyesbítette.

[50] A másodfokú bíróság az indokolásában ezen túlmenően megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 164. § (1)-(3) bekezdésében írtakra is figyelemmel az indokolási kötelezettségének, ha szűkszavúan is, de eleget tett. Az általa elfogadott bizonyítékok képezték a tényállás alapját, mivel azonban a II/1. tényállás tekintetében az nem felelt meg sértett neve⁵³ sértett elfogadott vallomásának (18. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldalán foglaltak szerint 10 millió forint körüli összeget kapott vissza a vádlottól és nem jelentett be kártérítési igényt sem), azt annak megfelelően korrigálta, mely vallomás egyébként összhangban volt a további rendelkezésre álló bizonyítékokkal is, annak is indokát adta, hogy a vádlotti védekezést miért vetette el.

[51] A másodfokú bíróság ezen megállapításaival a harmadfokú bíróság is egyetértett.

[52] A törvényszék által ennek megfelelően kiegészített tényállás ugyanakkor azt tartalmazza, hogy sértett neve⁵³ sértett a vádlott megtévesztő magatartása következtében a vádlott által kínált befektetési lehetőséget édesapjának ajánlotta, aki 500.000 forintját befektetési céllal bocsátotta a vádlott rendelkezésére a lányán keresztül. Ezen befektetni kívánt összeget sértett neve⁵³ saját pénzéből egészítette ki a vádlott által meghatározott befektethető minimum összegére, 1.000.000 forintra és ezt követően bocsátotta azt a vádlott rendelkezésére. A vádlott cselekménye következtében sértett neve⁵³t 9,5 millió forint, míg édesapját 500.000 forint kár érte, mely okozott kár mindkét sértett esetében megtérült.

[53] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[54] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság által megállapított tényállást a fentebb rögzített kúriai döntésre figyelemmel azonban abból a szempontból is vizsgálta, hogy az abban rögzítettek nem terjeszkedtek-e esetleg túl a vádirati tényálláson.

[55] A vádelv értelmezésével kapcsolatban a főügyészséghez hasonlóan utal arra az ítéltábla, hogy azzal a Kúria számos határozatában foglalkozott. (EBH.2015.B.3., EBH 2013.B.10., EBH 2005.1199., BH 2014.136.I., BH.2012.86.II., BH.2011.245. BH.2011.219.II., BH. 2005.242., 1/2007.BK. vélemény stb.) A Be. általános rendelkezései és a fenti iránymutató kúriai döntések alapján összefoglalóan rögzíthető, hogy a funkciómegosztás követelményéből fakadó vádelv érvényesülése okán a törvényes vád mind személyi, mind tárgyi oldalról kijelöli a bírósági eljárás kereteit. Személyi oldalról azt jelenti, hogy a bíróság kizárólag a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet, tárgyi oldalról pedig azt, hogy csak olyan cselekményt bírálhat el, melyet a vád tartalmaz. (Be. 6.§ (3) bekezdés). A tettazonosság kapcsán a bíróság nem sérti azonban a vádelvet, ha a vádban rögzített cselekményhez kapcsolódóan a cselekmény motívuma, célzata, a vádlott ehhez kapcsolódó tudattartalma, az elkövetés módja, eszköze, körülményei, és a vádban rögzített terhelti cselekvőség következményei tekintetében eltér a vádiratban rögzítettektől, nem jelenti a vádon túlterjeszkedést, ha a bíróság a tényállás hiánytalan tisztázása érdekében egyes rész körülményeket pontosít, mert a bíróság tevékenységének célja nyilvánvalóan nem a vádirat tényeinek az ellenőrzése, hanem a valósághű tényállás megállapítása, ezen túlmenően pedig a bíróság nincs kötve a vádbeli minősítéshez sem és az eltérő minősítés eltérő tényelemek megállapítását is szükségessé teheti az ítéletben.

[56] Mindezek figyelembevételével rögzíthető, hogy – miután azt a vádirati tényállás is tartalmazta – nem volt perjogi akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság az ügyiratok tartalmával összhangban a sértett neve⁵³ által a vádlott ugyanazon megtévesztő magatartása következtében a vádlott rendelkezésére bocsátott 10.000.000,- forint pénzüsszeggel egyezően a kár összegét is 10.000.000,- forintban állapítsa meg, ahogyan annak a megállapításnak sem, hogy ezen összegből 9,5 millió forint sértett neve⁵³ sértett, míg 500.000 forint sértett neve⁵³ sértett édesapjának tulajdonát képezte. Nem tartalmazta azonban a vád a megtévesztett sértett által a vádlottnak átadott pénzüsszeg megszerzése körben kifejtett magatartásait, így e cselekmény megállapítására és ezekkel összefüggésben a vádlott büntetőjogi felelősségének vizsgálatára sem kerülhetett volna sor. A törvényszék erre figyelemmel a Be. 6.§ (2) bekezdésében rögzített vádelvet sértette, amikor – anélkül, hogy e cselekmény leírását a vádirat tartalmazta volna – a tényállásban azt is rögzítette, hogy sértett neve⁵³ sértett a vádlott megtévesztő magatartása következtében a vádlott által kínált befektetési lehetőséget édesapjának ajánlotta, aki 500.000 forintját befektetési céllal bocsátotta a vádlott rendelkezésére a lányán keresztül. sértett neve⁵³ sértettnek ugyanis az a magatartása, hogy hogyan és milyen módon tett szert még a vádban nevesített további pénzüsszegre, melyet szintén befektetett a vádlottnál, nem képezte a vád tárgyát, így az nem is lett volna vizsgálható. A tényállást a vádirati keretek között mindössze azzal lehet kiegészíteni, hogy a vádlottnak átadott összeg hány ember tulajdonát képezte, mely később a büntetőjogi felelősség megállapítása során a megvalósított bűncselekmény rendbeliségének az alapját is képezi.

[57] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság mellőzte a másodfokú bíróság által megállapított tényállásból annak feltüntetését, hogy sértett neve⁵³ sértett a vádlott megtévesztő magatartása következtében a vádlott által kínált befektetési lehetőséget édesapjának ajánlotta, aki 500.000 forintját befektetési céllal bocsátotta a vádlott rendelkezésére a lányán keresztül. Ezen befektetni kívánt összeget sértett neve⁵³ saját pénzéből egészítette ki a vádlott által meghatározott befektethető minimum összegére, 1.000.000 forintra és ezt követően bocsátotta azt a vádlott rendelkezésére.

[58] Ehelyett azt rögzíti, hogy sértett neve⁵³ sértett a 9 millió forinton felül további 1 millió forintot adott át a vádlottnak, melyből 500.000 forint az édesapja tulajdonát képezte.

[59] Annak megállapítását pedig, hogy a vádlott cselekménye következtében sértett neve⁵³ 9.500.000 millió forint, míg édesapját 500.000 forint kár érte, mely okozott kár mindkét sértett esetében megtérült, változatlanul hagyta.

[60] A harmadfokú eljárásban pontosított tényállással az ítéltábla álláspontja szerint a vádon túlterjeszkedés kiküszöbölésre került, a vádelv sérelme már nem állapítható meg, ezért a Be. 607. § (1) bekezdésében foglalt hatályon kívül helyezési ok nem volt megállapítható, az erre irányuló védelmi érvelések nem foghattak helyt.

[61] A vádlott személyi körülményeit a harmadfokú bíróság a nyilvános ülésen az általa előadottak alapján annyiban egészíti ki, illetve pontosítja, hogy jelenleg az édesanyja egyéni vállalkozásában dolgozik, aki társasházak kezelését végzi, havi jövedelme 130.000-140.000 forint. Figyelemmel azonban arra, hogy különböző végrehajtási eljárások vannak folyamatban ellene, a fizetése 33%-a levonásra kerül. Élettársi kapcsolatban él, élettársa 3. hónapos várandós. A háztartásuk összbevétele az élettársa jövedelmére tekintettel, aki egy trafikban dolgozik, 300.000 forint körüli. Albérletben laknak, melynek havi díja 50.000 forint és a rezsi költsége. Megtakarítással nem rendelkezik, betegsége nincs.

[62] A vádlott előéleti adatai köréből a Btk. 97. § (2) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság mellőzte a másodfokú határozatban megjelölt Dunakeszi Járásbíróság 25.B.194/2015/21. számú ítéletének feltüntetését, mert az már nem szerepel a közhiteles hatósági nyilvántartásban.

[63] A másodfokú ítélet [17] bekezdésében ugyancsak feltüntetett összbüntetési ítélet, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.Bpk.50.399/2019/8. számú ítélete, szintén nem szerepel már a nyilvántartásban, ugyanakkor a büntetés-végrehajtási intézettől beszerzett adatok alapján az is megállapítható, hogy ez feltehetően adminisztratív hibára vezethető vissza. Ezen összbüntetési ítélet alapítéleteit ugyanis a Budai Központi Kerületi Bíróság 8.Bpk.2059/2021/1. számú 2021. november 18. napján kelt és 2021. november 30. napján jogerős ítéletével összbüntetésbe foglalta a jelen ügyben kiszabott 7 év szabadságvesztés büntetéssel a jogerősítési záradékot hatályon kívül helyező végzés meghozatala előtt, melyben az összbüntetés tartamát 9 év 3 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésben állapította meg, majd a 2022. november 24. napján meghozott és 2023. március 13. napján véglegessé vált 8.Bpk.2059/2021/31. számú határozatával az összbüntetési ítéletet hatályon

kívül helyezte és a büntetés végrehajtását félbeszakította, ezáltal a korábbi összbüntetési ítélet ismét élővé vált, a vádlott ezen ítélettel kiszabott összbüntetéséből azt kitöltve, 2022. április 8. napján szabadult.

[64] A II/1. tényállás vonatkozásában a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét a sértett neve⁵³ sérelmére elkövetett cselekmény esetében egyrendbeli a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, míg az édesapja sérelmére elkövetett cselekmény esetében egyrendbeli a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében mondta ki, az okozott kár nagyságára figyelemmel, mely törvényes volt, ezzel a harmadfokú bíróság is egyetértett. Az kétségtelen, hogy a vádlottnak arról nem volt tudomása, hogy a sértett nevén befektetett további pénzösszegeből 500.000 forint a sértett édesapjának a tulajdonát képezte, e körülmény azonban nem zárja ki a sértett neve⁵³ sértett édesapja sérelmére elkövetett bűncselekmény vonatkozásában a büntetőjogi felelősségének a megállapítását, mert ahogy arra korábban is utalt az ítéltábla, csalási cselekmény tekintetében a passzív alany, a megtévesztett személy és a károsult személye eltérhet egymástól, mint jelen esetben is, és a vagyon elleni cselekmény esetében a rendbeliséget így a sértettek száma, a sértett tulajdoni viszonyok határozzák meg.

[65] A vádlott a cselekményeket tettesként követte el, a közvetett tettesi minőség a helyesbített tényállás alapján fel sem merülhet.

[66] A vádlott további cselekményei minősítése kapcsán az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat, mely szerint az a II/70. tényállási pontban írt cselekmény minősítése nem törvényes, mert a sértett neve⁴⁵nak okozott kár összege 5.000.000 forint volt, mely a Btk. 459. § (6) bekezdés b) alapján nagyobb kárnak minősül, ezért az helyesen a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősül, e cselekményt az indokolás [31] bekezdésében, az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülőként tüntette fel a törvényszék. Erre figyelemmel a vádlott terhén megállapított, a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bc) alpontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetét 51 rendbelinek minősítette a harmadfokú bíróság. A további bűncselekmények minősítése és rendbelisége helytálló, mert a [31] bekezdésben ezen túlmenően helyesen tüntette fel a törvényszék az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűncselekményeket. Azok száma azért nem változott, mert valójában 18 rendbeli cselekmény került felsorolásra az indokolásban és számítási hiba folytán csak 17 rendbeli cselekményt jelölt meg a rendelkező részben, ezért a II/70. alatti bűncselekmény másként minősítése a minősítést nem érinti e körben.

[67] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[68] Ahogy a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret –

figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. Ezeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[69] Mindezek figyelembevételével a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság csak részben tárta fel helyesen, azonban azokat a másodfokú bíróság pontosította és a tényleges súlyuknak megfelelően értékelve a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát a középértékkel egyező 7 évben állapította meg, igazítva a mellékbüntetés nagyságát a főbüntetéshez.

[70] A másodfokú bíróság által értékelt bünteteskiszabási körülményekkel a harmadfokú bíróság egyetértett, ugyanakkor nem lehet elismerni, hogy a másodfokú bíróság ítéletének meghozatala és a harmadfokú döntés megszületése között több mint két év telt el, mely a vádlottnak nem róható fel. Ez már önmagában olyan súlyú enyhítő körülmény, mely a kiszabott szabadságvesztés büntetés további mérséklésére ad alapot. Ezen túlmenően azonban az is megállapítható, hogy a vádlott időközben szabadult a büntetés-végrehajtási intézetből, életviszonyai rendezésére törekszik, bejelentett munkával rendelkezik, dolgozik, élettársi kapcsolatot létesített, élettársa gyermeket vár, mely a kapcsolata stabilitását mutatja. A nyilvános ülésen a cselekmények elkövetésével kapcsolatban pedig megbánásának adott hangot.

[71] A vádlotti fellebbezésre figyelemmel az ítéltábla rögzíti még, hogy a rendkívüli időmúlás az eljáró hatóságoknak nem volt betudható, ezért nem került sor sem az első, sem a másodfokú bíróság részéről a 2/2017.(II.10.) Alkotmánybírósági határozat iránymutatása alapján az eljárás elhúzódása tényének rögzítésére és annak külön feltüntetésére, hogy ez milyen szerepet játszott a büntetés enyhítésében és annak mértékében.

[72] Az iratok alapján rögzíthető, hogy a vádlottal szemben egyidőben különböző hatóságok előtt több büntetőeljárás is indult, számtalan bűncselekmény alapos gyanújára okot adó cselekmény került feltárára, melyet igazol az is, hogy a vádirat benyújtását követően a bíróság előtti eljárásban a vádlottat érintően újabb vádak kerültek benyújtásra és az ennek folytán indult ügy egyesítésre, amely körülmény azonban nem késleltette az eljárás befejezését, és határozottan a vádlott érdekét szolgálta. A nyomozás befejezését követően a vádemelések határidőben történtek meg, és a bíróság eljárásában sem volt feltárható olyan körülmény, mely közrejátszott volna az eljárás elhúzódásában, a hatóságok részéről mulasztás nem volt fellelhető, a rendkívüli időmúlás nyomatékos enyhítő körülményként való értékelése pedig megtörtént.

[73] Az eljárás elhúzódásaként értékelhető azonban a másodfokú ítélet és a harmadfokú ügydöntő határozat meghozatal között eltelt időszak, melyet a harmadfokú bíróság a [70]

bekezdésben írtak szerint a büntetés lényeges enyhítéséhez vezető körülményként értékelt. Mindezek alapján az újként felmerülő bűnösségi körülmények alapján a harmadfokú bíróság a védői érveléssel egyetértve úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben a büntetési célok enyhébb szabadságvesztés kiszabásával is elérhetőek, ezért annak tartamát 6 évre enyhítette, míg ehhez igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát is 6 évre mérsékelte.

[74] A további rendelkezéseket törvényesnek tartotta a harmadfokú bíróság.

[75] Az ítéltábla a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés a), e) és f) pontjában írt személyes adat vonatkozásában helyesbítette a vádlott nevét, személyazonosító igazolványának számát, és lakcímét, tartózkodási helyét és kézbesítési címét, mert az időközben megváltozott.

[76] Az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[77] A fellebbezési jog kizárása a Be. 458. § (3) bekezdésén és a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2023. július 5. napján

dr. Szalai Géza s.k.

dr. Bíró Emese s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3.Bhar.5/2023/41. számú ítélete, ennek folytán a Budai Központi Kerületi Bíróság 8.B.1057/2016/156. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 31.Bf.XI.9278/2020/13. számú ítélete 2023. július 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. július 5. napján

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke